

Bal'amī, I. Règne de Yazdgird fils de Bahrām, réputé Yazdgird al-Athīm (تاریخ ابن تباری

Informations générales

Date IXe- début Xe s.

extrait situé sous le règne de Yazdgird Ier

Langue persan

Type de contenu Texte historiographique

Comment citer cette page

Bal'amī. *Règne de Yazdgird fils de Bahrām, réputé Yazdgird al-Athīm* (تاریخ ابن تباری

۱۰۰۰-۱۰۰۰) IXe- début Xe s.

Projet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 11/01/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/TransPerse/items/show/313>

Informations éditoriales

Éditions

- Traduction persane (Bal'ami)
Tārīhnāmah-'i Ṭabarī / girdānidah-'i mansūb bih Bal'amī ; bih taṣḥīḥ wa taḥṣīyah-'i Muḥammad Rawšan. Téhéran : Surūš, 2001, 5 vol. (1320, 1905 p.), Bibliogr. p. [1901]-1905. Index.

- Traduction allemande partielle:

Nöldeke, Th., *Geschichte der Perser und Araber zur Zeit der Sassaniden aus der Arabischen Chronik des Tabari*, Leiden, 1879, réimpr. 1973.

- Traduction française:

Zotenberg, H., *Chronique de Tabari*, II, Paris, 1869, Partie II, Chapitre XXI, p. 105-109.

- Traduction anglaise:

. Bosworth, E., *The History of al-Ṭabarī. The Sasanids, the Byzantines, the Lakmids*, New York, 1999.

. traduction anglaise du passage sur Bosworth: cf. Greatrex, G., Lieu, S. N. C., *The Roman Eastern Frontier and the Persian Wars (AD 363-630) II. A Narrative Sourcebook*, London, 2002, p. 36.

Références bibliographiques à compléter

Khalegi-Motlagh, D., «[Amīrak Bal'amī](#)», Encyclopaedia Iranica I/9, Costa Mesa, 1989, p. 971-972.

- Zadeh, T. «al-Bal'amī», The Encyclopedia of Islam, New Edition, III, Leiden, New York 1986.

(voir le lien) Référence à vérifier

Liens

- Traduction française par H. Zotenberg, [Chronique de Tabari, Tome 2](#) (en libre accès sur Archive).

Indexation

Noms propres [Šābuhr III](#), [Wahrām IV](#), [Yazdgird Ier](#)

Toponymes [Khorāsān](#), [Kirmān](#), [Madā'in \(al-\)](#), [Perses \(pays des\)](#)

Sujets [ange](#), [cheval](#)

Traduction

Texte

Partie II, chapitre XX
Histoire de Yazdgird al-Athīm

[I, 857-858; trad. Zotenberg, p. 103] Quelques-uns disent que Yazdgird était fils de Šābuhr et frère de Wahrām. C'était un homme intelligent et raisonnable. Lorsque la couronne lui échut, il se départit de ces bonnes dispositions et commit des violences; il était orgueilleux, dédaignait la science et les hommes de science, et méprisait ses sujets. Il ne pardonnait aucune faute, et punissait les fautes légères comme des fautes graves; il n'admettait pas les personnes qui voulaient intercéder auprès de lui en faveur de quelqu'un, ni aucune sollicitation; il ne se fiait à personne, et si quelqu'un lui rendait un service, il ne lui donnait pas de récompense. Il ne recevait aucune recommandation, et disait au solliciteur: «Combien as-tu pris pour ce **[trad. Zotenberg, p. 104]** service?» Et il suspectait tout le monde.

Il établit un vizir nommé Narsī, un homme sage et noble. Mais il n'écoutait jamais sa parole. Il versait beaucoup de sang, et ses sujets, complètement réduits entre ses mains, invoquèrent Dieu dans leur affliction. Il s'en alla de Madā'in dans la Perside, et de là dans le Kirmān pour se rendre dans le Khorāsān, et partout où il allait, il commettait plus de cruautés.

[Alors on l'appela Yazdgird al-Athīm (le Méchant), et quelques-uns l'appelaient Yazdgird al-Khaschn (le Dur), à cause de son injustice.]

Il régna vingt-et-un ans.

Quand son terme fut arrivé, un cheval indompté vint et s'arrêta devant son palais. On n'avait jamais vu un cheval aussi beau. On en informa le roi, qui ordonna de seller et de brider le cheval. Mais personne n'osait l'approcher. On le dit à Yazdgird. Il sortit, caressa le cheval, lui mit la selle et la bride, et le sangla. Il voulut aussi arranger la croupière; alors le cheval lui lança une ruade et l'atteignit au cœur; et Yazdgird mourut. Le cheval prit sa course, rejeta la bride et la selle et déchira la sangle. Personne ne sut d'où il était venu ni où il alla. On dit: «C'est un ange que Dieu a envoyé pour nous délivrer.»

Après lui, Bahrāmgour monta sur le trône. Au moment de la mort de Yezdedjerd,

Bahrâmgour n'était pas présent. Nous allons raconter la cause de son absence; ce récit est très curieux. Le nom de ce roi était *Bahrâmdjour* en arabe, et en persan *Bahrâmgour*.

Traducteur(s)Hermann Zotenberg

Description

Analyse du passage Cette phrase est innéexistante dans la traduction persan de Rowshan : [Alors on l'appela Yazdgird al-Athīm (le Méchant), et quelques-uns l'appelaient Yazdgird al-Khaschn (le Dur), à cause de son injustice.]

à compléter

Il existe plusieurs éditions de la traduction en persan par Bal'ami des "Chroniques de Tabari". Le choix de l'édition de Mohammad Rowsan du texte de Bal'ami est lié à la richesse de ses notes et commentaires basée sur ... Dans la traduction en persan la numérotation des chapitres est inexistant. Les correspondances avec la traduction française de Chronique de Tabari se fait toutefois à partir du titre et du contenu des chapitres. Ainsi cette partie corresponds au chapitre XX de Chronique, traduit en français par Hermann Zotenber, qui a d'ailleurs utilisé la traduction persane de Bal'ami comme base de sa traduction! ...

Édition numérique

Vérification et relecturePoupak Rafii Nejad

Éditeur numériqueProjet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Mentions légalesFiche : Projet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [Poupak Rafii Nejad](#) Notice créée le 16/07/2021 Dernière modification le 01/07/2022

پادشاهی یزدجرد بن بهرام و همو یزدجرد الاشیم

و گروهی گفتند که این یزدجرد نه پسر بهرام بود که پسر شاپور بود برادر بهرام، و مردی با علم و تمیز بود و بخرد، و تجربت بسیار [داشت]. چون ملک بد و رسید از آن همه بگشت و ستم و بیدادی کرد و عجب و کبر. بر اهل علم استخفاف کردی و بر سپاه و رعیت خواری کردی؛ و اگر چه خردگناهی از کسی بیامدی، عفو نکردی و بر گناه خرد عقوبت بزرگ راندی. و اگر کسی نزدیک بودی، شفاعت نتوانستی کردن؛ ۵ تا هیچ مهتر سخن کسی نگفتی، و گفتی تو رشوت ستدادی. و کس را بر هیچ کار ایمن نداشتی، و اگر کسی به جای او نیکوبی کردی پاداشن نکردی؛ و هر کس را به چیزی تهمت کردی. و مردمان به خدای عز و جل از وی بنالیدند و از ستم و بیدادی او سخت رنجه شدند.

و مردی را وزیر کرد نام وی نرسی، سخنگوی و بزرگوار و بخرد. مردمان شاد ۱۰ شدند و چنان گمان برداشتند که سخن وی بشنوند. نشنید و بیدادی افزون کرد و ستم و خون ریختن. پس رعیت بیچاره شدند اnder دست وی و هیچ حیلت ندانستند. خدای را بخواندند و زاری کردند. و او از مدارین به پارس شد و از پارس به جرجان شد و قصد خراسان کرد؛ و به هر شهری که بر سید ستم همی فزود؛ و بیست و یک سال اnder ملک بود؛ و خلق خدای را همی خواندند. چون اجلاش تمام شد، روزی با ۱۵ لشکر به دشت شده بود، اسبی تازنان بیامد بر هنر، و بر در سرای پرده او بیستاد که

هرگز اسب از وی نیکو تر ندیده بودند. و خبر به یزدجرد برد اشتند. بفرمود که زین بر نهید. هر چند کوشیدند کس [115a] فراز وی نتوانست شدن و هیچکس را دست نداد. مر یزدجرد را بگفتند. خود بیرون آمد و فراز اسب شد و او را بناخت. اسب خاموش شد تا او را زین و لگام برنهاد و تنگ برکشید. چون خواست که پاردم ۵ برکشیدش و درا فگند، جُفته‌ای بزد بر برش و برش بشکست و یزدگرد بیفتاد و بمرد، و اسب زین و لگام بینداخت و بتاخت، چنانکه هیچکس او را اندر نیافت، ندیدندش که کجا شد. و مردمان گفتند: آن فریشته‌ای بود، خدای بفرستاد تا جور وی از ما برداشت و مارا از وی برهانید. و از پس او پرسش بنشست بهرام، و او بهرام گور بود. و آن وقت که یزدجرد بمرد، بهرام گور آنجا نبود، به زمین عرب بود، آنجا که ۱۰ او را پروردۀ بودند. و قصهٔ غایبی وی از پس این بگوییم، و این قصه‌ای عجیب است.